

Toeval?

Netuurlijk hebbe jullie dat vast en zeker ok wel is, hee? Een keukelampie kepot bevôôbeld. 't Kom nooit gelege, mor aaltijd op 'n lastig mement. Nou ja, gaauw verwissele mor. Die zellefde week: badkaomerlamp keduuk en . . . jawel hoor . . . een dag laeter: die fijne schemerlamp waer ie zô fijn bij ken leze: ok deurgebrand. Of met de tillefoon. Je lôôp al een paor daege te denke dà je die en die nou echt is mò belle, je heb al weke niks vâ mekaor gehoord en hoe zou 't toch met 'r weze? En hoe zou J. 't toch maoke? Daer hê je al maonde niks van gehoord. En dan belle ze zellef! Van de week zat 'r aamel een versie van vroeger i m'n gedachte, ik kreeg 't wijsie mor nie uit m'n hôôd. 'k Wou de raodio aanzette, dan zou 't wel overgaon, doch 'k. Wâ denk ie? Ja hoor, juist dát liedjie wier gespeuld. Of je ben aallebaai lekker mè je aaige dinge bezig, d'r wor gêên woord gezeed, mor je het 't aalle twêê fijn naer ie zin. Dan, nae een hallef uur of zô, begi je percies tegelijk te praote. Sokke die zômor schijne te verdwijne in de was . . . Lang naer iets lôôpe te zoeke, en as ie 't uitaindelijk mor opgeeft, kom ie 't eve laeter vâzellef tege. Toevaallig aamel, hee! Netuurlijk overkomt dat jullie ok wel is. Mor soms . . .

Schoene

"Nou ben 'k echt zât! Nou zij me al zô lang getrouwd en nog iederen dag lôôp 'k je slippers recht te zette. 'k Maok 'r gêên woord meer over vuil, dat is 't me hêêmel nie waard, mor as ie 't nóg is doet dan stop 'k ze weg, dan gao je mor zoeke!" Besjaon kom as tie weggewist is aaltijd enthousiast binne, schop z'n slippers uit in 't hallechie, leg z'n sleutels aareges neer, z'n leesbrillechie weer aareges aandere, en begin te vertelle of gao wâ doen. En ik mor ruime, 'k doet nie meer! 'k Gao gewoon aalles wegduwe! Dan zal ie is zien. In 'n paor daege hê me hier een perfect huishouwe. Aaindelijk! Hij grinnikt 'r mor is om. "Je weet 't hee, wie pakt, zal gepakt worde!" Mense, mense, denk ie 't voor mekaor te hebbe . . . De chaos word allêên mor grôôterder. Schoene op de kapstok, een dag laeter m'n schoene in 't keukekassie, slippers in de mand op de kapstok, in de meterkast, of bij de aerepel. In een boodschoppetas, op de trap en in de schuur. We lôôpe grijnzend langs mekaor heene met iets achter onze rug. We vollege mekaor stiekum om te zien waer d'r nou weer wat weggedouwd wordt. Sleutels in de badkaomer, onder de verwaarming en in de vurrekenbak. Een brillechie in een pan, laeter in dat witte kennechie en de volgenden dag bovenop een keukekassie. En mor zoeke aallebaai! Van aalles zij me kwijt, van aalles lôôpe me te zoeke. Portemenee, rijbewijs, een kam . . . M'n tassie, de theepot en 't zout. Van aalles verdwijnt hier de leste daege, mor of dat nou toeval is?

Drie lezers

'k Lôôp een bietjie te moppere. 'k Hêb oorpijn en nou mò 'k wêér 'n stuksie schrijve voor De Stem. 'k Ben nie lekker en hê m'n dag nie. Waervoor doe 'k 't aailijk? Onderwaarepe zat, dat is 't punt nie. Mor d'r is gêên hond die 't leest, nooit hoor ie is wat. 't Is toch niet de bedoeling dà 'k zellef iedere week mor wâ verzint? De lezers zouwe zellef is wat meer motte schrijve en insture. Ik ken beter gewoon wat voor m'n aaige gaon zitte doen. Een boek leze, of een end gaon fietse, of op ziekebezoek gaon . . . Besjaon ziet aaltijd kans om de boel te relativere. "Al kreeg ie mor is êên reaksie, hee! Weet jie wat? Ik zal ie zô nou en dan wel is een briefie sture. Tellekes onder een aandere naam. Dan hê je d'r bij tijd en wijle toch is êên!" Deuze keer ben 'k nie te vermurreme. "Nee, 'k stop t'r mee. M'n besluit stao vast. 'k Zal 't vroeg genog kenbaor maoke en wachte tot 'r een aander uit de waarekroep 't overneemt! Of . . . d'r motte

vandaag minstes drie reaksies komme . . .” Tillefoon! Mevrouw V. om te zegge dà ze dà verhaoltjie over die baggeremmers zô leuk vong. Ze hà zellef al jaere een baggeremmer mè rôôje graoniums in d’r voortuintjie staon. Of ‘k soms is langs kwam dan kon ‘k ’t zien, en ze hà nog krante van de waotersnôôd voor de verêêniging en ze had al 600 diëlectverhaoltjies uitgeknipt! Besjaon hoort ’t lachend aan. “Zie je wel, nou mò je wel deur gaon!” ”Nee joh, ‘k wou d’r toch drie! Mor nou gao ‘k eerst naer de supermart!” Daer kom ‘k Annies tege, Annie van de kapper. Dà ’s lang geleeje! Een praotjie. Nee hoor, belnêent zijn ze nie verhuisd en ja hoor ze maoke ’t goed. Ja, d’r dochter ok, hoor. “Aan jou hoef ‘k niks te vraege, jij hou ons viao de krant wel op de hôôgte. ‘k lees ’t aaltijd, iedere week. Weet jie, ’n hôôp dinge zijn zô herkenbaor, dat is zô leuk!” Hêêmel verbouwereerd lôôp ‘k naer huis en vertelt ’t aan Basse. Trewijl rinkelt de tillefoon. Mevrouw Van R. Al 18 jaer een lieve vriendin sund we saome in ’t ziekehuis lagge. Dat ’t zô lang geleeje was dà me mekaor gezien hadde en of ‘k nog is gaauw langs kwam. Mor dà ze m’n stuksies nog iedere week las . . . Echt gebeurd beste mense, echt waer. Mor of ’t toeval is? Ik vertrouw die Besjaon vâ mijn nie. Het die soms ’n complot gemaakt met die twêê bellers? Het die Annies messchie naer de C 1000 gestuurd?

Helderziende

In de vekansie zitte me op de camping mè drie vrouwe te praote, de manne kijke naer de voebal op de tillevizie. We komme te praote over toeval. “Toeval bestao nie!” zegt d’n êêne vrouw vol overtuiging. “En wà denke me dan van Char dan met ‘r helderziendhaaid?” vraegt d’n aandere. Inêêns schiet ‘k in een rol. “Wà die kan, dà ken iederêên, ik ok!” Ze kijk me onthutst aan. “Echt? Vertelt dan is wat over mijn?” Tja, faailijk weet ‘k allêên mor dà ze in een zaak voor daomesmode waarekt. M’n gedachte schiete heen en weer. Ze wazze aareg perciesies toe ze d’r caravan en voortent opbouwde en ze hebbe mooie spulle. Ze is ongeveer van onze leeftijd, dus ze zel wel ’t êên en aander hebbe meegemaakt . . . Ik kijkt ‘r diep in de ôôge. “Jij? Je hou van mense, gao graeg mè ze om. Je hou van orde en nethaaid en van mooie dinge en mooie klere en kleure.” D’r mond vaal ope van verbaozing. ”Je het de leste paor jaer best veul meegemaakt, ziekte, sterfgevalle, verdriet bij vriende.” D’r ôôge worde steeds grôôter. ”Mor d’r is ok grôôte blijdschap!” Ze knikt heftig. “En d’r kom binnekort een fêêst waer ie je aareg op verheugt!” Ze is spraokelôôs. “Hoe kan dat nou? ’t Klopt aalemael! Jij kan ’t écht!” ’t Is eng om te zien hoe ze d’r echt in glôôft. ‘k Hellep t’r mor gaauw uit d’n drôôm. Vertel dat veul dinge voor iederêên gelde en dà je al veul over mense te wete komt as ie je ôôge en ore mor goed de kost geeft. En vedder . . . och . . . lampe die kepot gaon, schoene die verdwijne, drie lezers op êênen dag, zôgenaomde helderziendhaaid, ovve me dat nou toeval motte noeme of nie, ’t maok faailijk nie uit hoe me ’t noeme. ’t Maok j’n dag soms leuker, dat is toch zat! Laet is wete hoe of u d’r tegenover staot. Bestao toeval wel of nie? Tot de kijk mor weer, hee!

Korsjonnao

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas over de uitgaoves “Wandeling langs de Sliedrechtse dijk” in de 50-er jaere, de DVD met de winkeltjies en netuurlijk ’t grôôte woordeboek “Slierechs van A tot Z”. Ze zijn aallebaai te kôôp bij de Slierechse boekwinkels en meseums.